

Становище

от проф. Ирена Кръстева, дфн,
катедра „Романистика“, Факултет по класически и нови филологии,
СУ „Св. Климент Охридски“,

член на научното жури (заповед № РД 38-171//11.04.2023 г.)
в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ по
професионално направление 2.1. Филология (Френска литература на XX и
XXI век),
обявен в ДВ, бр. 24. от 17.03.2023 г.

Гл. ас. д-р Антоанета Робова е единственият кандидат по конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ по професионално направление 2.1. Филология (Френска литература на XX и XXI век). Представеният от нея комплект материали е в съответствие със Закона за академичното развитие на академичния състав в Република България и Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“. Съпътстващите документи и приложената справка за съответствие с минималните национални изисквания за заемане на академичната длъжност „доцент“ в научната област 2. Хуманитарни науки отговарят на нормативните актове, които уреждат процедурата.

Професионалното развитие на д-р Робова е свързано с преподаването на френски език, френска литература и литературна стилистика в Катедрата по романистика към ФКНФ на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Тя заема последователно длъжностите асистент (2001–2007), старши асистент (2007–2011) и главен асистент (от 2011 г.). През 2012 г., след защита на дисертационен труд на френски език със заглавие „Митични фигури в съвременния френскоезичен роман“ в Университета „Блез Паскал“

– Клермон-Феран II, Франция, тя става „доктор по сравнително литературознание“. Докторатът ѝ е приравнен към образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 2.1. Филология с издадена от Софийския университет „Св. Климент Охридски“ служебна бележка №97-00-209/19.09.2013 г. на основание решение на Академичния съвет (протокол №12 от 18.09.2013 г.). Понастоящем чете лекции в бакалавърската програма на специалност „Френска филология“ по задължителните дисциплини *Френска литература – модернизъм и авангардизъм, Литературна стилистика* и по избираемите дисциплини *Аналитични прочити на художествен текст – I и II част, Дискусионен клуб на тема френскоезични кино и попмузика*. Води упражнения в практическия курс по съвременен френски език.

Публикационната активност на кандидатката е свидетелство за полаганите от нея постоянни усилия за научно развитие в областите на съвременната френска литература, съпоставителните литературоведски изследвания и литературната стилистика. Тя участва в конкурса за доцент с хабилитационен труд; две студии, едната от които публикувана в научно издание, реферирани и индексирани в световноизвестни бази данни с научна информация; един предговор; шестнадесет статии, публикувани в списания с научно рецензиране или в редактирани колективни томове.

Депозираният като хабилитационен труд монография на гл. ас. д-р Антоанета Рובהва „Творчески фигури и кръговрат на изкуствата в прозата на Ерик-Еманюел Шмит“ (2022) е посветена на един несъмнено актуален проблем – отражението на диалога между изкуствата в съвременната литература. Намирам избора на темата за удачен и обогатяващ граничното поле на литературоведските и изкуствоведските изследвания. Оригиналната разработка безспорно е плод на дългогодишен интерес. Правят впечатление ясно формулираната теза, внимателният и взискателен критически прочит, здравата споеност и доброто равновесие на отделните глави, точният изказ и уместните препратки. Очевидни са много доброто овладяване на

проучената проблематика и задълбоченото вникване в творчеството на разглеждания автор.

Като взема за отправна точка литературоведска методологическа рамка, д-р Робова прибегва в своя анализ до утвърдени литературни подходи – наратологичния, семиотичния и стилистичния, които умело комбинира и дозира съобразно поставените цели и изказаните хипотези. Тя се позовава в някои глави и на определени изследвания в областта на когнитивистиката, рецептивната теория и философията. Съвсем естествено, с оглед на националната принадлежност на Шмит, тя се опира най-вече на западноевропейската литературно-критическа традиция и културен контекст, които познава в детайли. Това важи и за нейното предпочитание към понятийния апарат, но ни най-малко не ѝ пречи, когато сметне за основателно, да прибегва и до понятия, вписани в българската литературно-критическа традиция, като *автотекстуалност*, например. Разбира се, автотекстуалността се използва като функция на интертекстуалността и интермедиаалността и в този смисъл е вторична стратегия спрямо двете водещи стратегии.

Структурата на научния труд – увод, две части и заключение – е добре балансирана и оптимална с оглед на съблюдаването на поставените цели и доказването на тезата и работните хипотези. Изчерпателната и прегледна библиографията е организирана на жанров принцип. Прокараното от въведението до заключението подкрепяне на анализите и изводите с аргументи на авторитетни литературни критици и изследователи, специалисти по Шмит и сравнително литературознание, се превръща в тест за ефикасността на формулираните хипотези.

Гл. ас. Антоанета Робова се придържа последователно към заявената основна теза: „Широко застъпените интермедиаални и интертекстуални практики през първия прозаически период в творчеството на Е.-Е. Шмит (1994-2020) функционират като оператор на автотекстуална спойка, генерират естетико-етическо звучене и стилистично своеобразие“ (с. 18). Тя

неотклонно следва дефинирания предмет и убедително доказва хипотезите си в хода на монографията. Сред целите ѝ бих изтъкнала проследяването на изграждането на автотекстуалната мрежа в ранните белетристични творби на Шмит, техните взаимодействия с изкуствата и породените от тях размишления. Предмет на анализ са интерференциите, тематизациите и структурните уподобявания в „кръговрата на изкуствата“, ключовото понятие, с което кандидатката отразява сполучливо и адекватно диалога между изкуствата в прозата на разглеждания писател, като изхожда от неговите собствени заглавия. Тази метафора придобива статут на макростилистична фигура, която рамкира типологизацията на творческите фигури в белетристиката на Шмит и удържа анализа на вътрешнотекстовите и междутекстовите връзки на творбите от представения корпус.

Научните трудове на Антоанета Рובה удостоверяват както постоянството на нейните изследователски търсения в областта на съвременната френска литература и сравнителното литературознание, така и нейната подготвеност за пълноценно включване в академичния дебат. Приложените статии подемат или допълват застъпената в хабилитационния труд проблематика. Част от тях свидетелстват за трайния интерес към творчеството на Ерик-Еманюел Шмит. Други се вписват в полето на интертекстуалността и интермедиаалността.

Д-р Рובה участва активно в живота на академичната общност с разнообразни изяви като преподавател и администратор, организира и координира събития с университетски и общообразователен характер. Нейният принос за популяризирането на франкофонията е безспорен. От 2003 до 2009 е редактор на списание *Fréquences Francophones*, а от 2021 на академичното списание *Colloquia Comparativa Litterarum*.

Заклучение

Равнището на преподавателската и изследователската работа на гл. ас. д-р Антоанета Рובה, качеството на нейните научни публикации и

популяризаторска дейност ми дават основания убедено да препоръчам да бъде избрана за доцент по Френска литература на XX и XXI век по професионално направление 2.1. Филология.

23.06.2023 г.

проф. Ирена Кръстева, дфн